

ZALECENIE RADY**z dnia 12 lipca 2016 r.****w sprawie krajowego programu reform Hiszpanii na 2016 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Hiszpanię programu stabilności na 2016 r.**

(2016/C 299/02)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 121 ust. 2 i art. 148 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 2,uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1176/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania ⁽²⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 1,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

uwzględniając rezolucje Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej,

uwzględniając opinię Komitetu Zatrudnienia,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego,

uwzględniając opinię Komitetu Ochrony Socjalnej,

uwzględniając opinię Komitetu Polityki Gospodarczej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 26 listopada 2015 r. Komisja przyjęła roczną analizę wzrostu gospodarczego, rozpoczynając tym samym europejski semestr na rzecz koordynacji polityki gospodarczej w 2016 r. Priorytety określone w rocznej analizie wzrostu gospodarczego zostały zatwierdzone przez Radę Europejską w dniach 17–18 marca 2016 r. W dniu 26 listopada 2015 r. Komisja, na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1176/2011, przyjęła sprawozdanie w ramach mechanizmu ostrzegania, w którym wskazała Hiszpanię jako jedno z państw członkowskich, dla których przeprowadzona zostanie szczegółowa ocena sytuacji. W tym samym dniu Komisja przyjęła również zalecenie dotyczące zalecenia Rady w sprawie polityki gospodarczej w strefie euro. Zalecenie to zostało zatwierdzone przez Radę Europejską podczas posiedzenia w dniach 18–19 lutego 2016 r. i przyjęte przez Radę w dniu 8 marca 2016 r. ⁽³⁾. Jako kraj, którego walutą jest euro, oraz ze względu na bliskie powiązania pomiędzy gospodarkami w unii gospodarczej i walutowej, Hiszpania powinna zapewnić pełne i terminowe wdrożenie tego zalecenia.
- (2) Sprawozdanie krajowe na 2016 r. dotyczące Hiszpanii zostało opublikowane w dniu 26 lutego 2016 r. Zawarto w nim ocenę postępów Hiszpanii w realizacji zaleceń dla tego kraju, przyjętych przez Radę w dniu 14 lipca 2015 r., oraz postępów Hiszpanii w realizacji jej krajowych celów w ramach strategii „Europa 2020”. Zawierało ono również szczegółową ocenę sytuacji przeprowadzonej na podstawie art. 5 rozporządzenia (UE) nr 1176/2011. W dniu 8 marca 2016 r. Komisja przedstawiła wyniki szczegółowej oceny sytuacji. W wyniku analizy Komisja doszła do wniosku, że w Hiszpanii występują zakłócenia równowagi makroekonomicznej. W szczególności wysoki dług zewnętrzny i wewnętrzny, zarówno publiczny, jak i prywatny, w dalszym ciągu stanowią słabe punkty w kontekście wysokiego bezrobocia. Istotną wagę ma podjęcie koniecznych działań, które

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 25.⁽³⁾ Dz.U. C 96 z 11.3.2016, s. 1.

pozwoła ograniczyć ryzyko negatywnych konsekwencji dla hiszpańskiej gospodarki i, zważywszy na jej rozmiary, szkodliwych skutków ubocznych dla unii gospodarczej i walutowej. Pomimo poprawy salda rachunku obrotów bieżących nie przewiduje się, by zobowiązania zagraniczne netto osiągnęły w krótkim terminie rozsądne poziomy. Trwa zmniejszanie zadłużenia sektora prywatnego, wspierane częściowo sprzyjającymi warunkami wzrostu, jednak potrzeby w zakresie zmniejszenia zadłużenia są duże, a dług publiczny pozostaje na wysokim poziomie. Przedsięwzięto środki w sektorze finansowym i w odniesieniu do ram niewypłacalności przedsiębiorstw i osób fizycznych, jednak potrzebne są dalsze działania w zakresie innowacji i umiejętności oraz zgodności z paktem stabilności i wzrostu.

- (3) W dniu 29 kwietnia 2016 r. Hiszpania przedłożyła swój krajowy program reform na 2016 r., a w dniu 30 kwietnia 2016 r. – program stabilności na 2016 r. W celu uwzględnienia powiązań między tymi dwoma programami poddano je jednoczesnej ocenie.
- (4) Odpowiednie zalecenia dla poszczególnych krajów znalazły odzwierciedlenie w programowaniu europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych na lata 2014–2020. Jak przewidziano w art. 23 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 ⁽¹⁾, Komisja może zwrócić się do państwa członkowskiego z wnioskiem o dokonanie przeglądu oraz zaproponowanie zmian w umowie partnerstwa i odpowiednich programach wówczas, gdy jest to konieczne do wsparcia realizacji stosownych zaleceń Rady. Komisja przedstawiła dalsze szczegółowe informacje dotyczące wykorzystania przez nią tego przepisu w wytycznych w sprawie stosowania działań łączących skuteczność europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych z należyтым zarządzaniem gospodarczym.
- (5) Hiszpania jest obecnie objęta funkcją naprawczą paktu stabilności i wzrostu. W programie stabilności na 2016 r. Hiszpania planuje osiągnięcie docelowych deficytów nominalnych wynoszących 3,6 % PKB w 2016 r., i 2,9 % PKB w 2017 r. Oznacza to, że korekta nadmiernego deficytu jest planowana rok później, niż obecnie zaleca Rada, a budżetowe środki stymulacyjne i cele w zakresie deficytu nominalnego nie zostały zrealizowane w latach 2014 i 2015. Cele te zakładają pełne uzyskanie 0,4 % PKB poprzez trwałe oszczędności na poziomie instytucji rządowych na szczeblu centralnym oraz instytucji rządowych i samorządowych na szczeblu regionalnym ogłoszone w odpowiedzi na niezależne zalecenie Komisji z dnia 9 marca 2016 r. Planuje się, że deficyt będzie się dalej zmniejszał, do 1,6 % PKB w 2019 r. Nie planuje się jednak osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego – stanu równowagi budżetowej w kategoriach strukturalnych – w horyzoncie czasowym programu stabilności. W szczególności przewiduje się, że przeliczone saldo strukturalne poprawi się w latach 2016 i 2017 jedynie marginalnie, do ok. – 2,5 % PKB, i będzie powoli zmniejszał się, aż osiągnie – 2,75 % PKB w 2019 r. Relacja długu sektora instytucji rządowych i samorządowych do PKB spadła w 2015 r. tylko marginalnie, do 99,2 % PKB i oczekuje się, że spadnie nieco w latach 2016 i 2017, a bardziej znacząco w dwóch kolejnych latach, do 96 % PKB w 2019 r., gdy saldo pierwotne przekształci się w nadwyżkę. Scenariusz makroekonomiczny stanowiący podstawę tych prognoz budżetowych jest wiarygodny w latach 2016 i 2017, a w dalszej przyszłości dość optymistyczny; został on zatwierdzony przez hiszpański niezależny organ ds. odpowiedzialności budżetowej (AIReF). W prognozie Komisji z wiosny 2016 r. przewiduje się deficyt w wysokości 3,9 % PKB w 2016 r. i 3,1 % PKB w 2017 r., powyżej celów w zakresie deficytu nominalnego określonych w programie stabilności. Prognozy wskazują zatem, że Hiszpania nie skoryguje nadmiernego deficytu zgodnie z zaleceniem Rady, czyli do 2016 r. Zagrożenia dla celów dotyczących deficytu zawarte w programie wynikają w dużej mierze z niepewności wokół wdrożenia oszczędności wynikających ze środków z marca/kwietnia 2016 r. Ponieważ przewiduje się, że deficyt strukturalny nieco wzrośnie w obydwu latach, budżetowe środki stymulacyjne nie są zgodne z wymogami paktu stabilności i wzrostu. Opierając się na ocenie programu stabilności i biorąc pod uwagę prognozę Komisji z wiosny 2016 r., Rada jest zdania, że istnieje ryzyko niespełnienia przez Hiszpanię warunków paktu stabilności i wzrostu. W związku z tym konieczne są dalsze działania, aby zapewnić spełnienie tych warunków w latach 2016 i 2017.
- (6) Na mocy art. 10 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1467/97 ⁽²⁾ Komisja będzie regularnie monitorować realizację działań podjętych przez Hiszpanię w odpowiedzi na ostatnie zalecenie Rady, wydane zgodnie z art. 126 ust. 7 TFUE; Komisja zaleci zatem Radzie odpowiednie kroki, które należy podjąć w ramach procedury nadmiernego deficytu.
- (7) Od 2012 r. ramy budżetowe Hiszpanii zostały wzmocnione, aby – między innymi – zapobiegać odchyleniom i zapewnić zgodność na wszystkich szczeblach administracji państwowej z odpowiednio dla nich ustalonymi celami w zakresie deficytu, zadłużenia i wydatków. Ponadto w połowie 2015 r. zatwierdzono zasadę stosowania (na zasadzie dobrowolności) na szczeblu regionalnym (a w 2016 r. uczyniono ją obowiązkową dla większości regionów), by ograniczyć wzrost wydatków na opiekę zdrowotną i produkty farmaceutyczne. W listopadzie

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu (Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6).

2015 r. podpisano natomiast porozumienie między rządem a przemysłem farmaceutycznym, by pomóc zrationalizować wydatki na wyroby farmaceutyczne. Mimo to, w 2015 r. większość regionów oraz sektor ubezpieczeń społecznych tylko w niewielkim stopniu osiągnęły krajowe cele budżetowe. Reguła wydatkowa zawarta w ustawie o stabilności nie była przestrzegana przez podsektory państwowej administracji centralnej, regionalnej i lokalnej, a wzrost wydatków na produkty farmaceutyczne, przede wszystkim w szpitalach, dodatkowo się zwiększył, nawet jeżeli wzrost ten nie uwzględnia finansowego wpływu nowych terapii zółtaczki typu C.

- (8) W dziedzinie zamówień publicznych Hiszpania osiąga dobre wyniki w odniesieniu do jakości prawodawstwa i dostępności procedur przeglądowych. Poczyniono wysiłki w celu racjonalizacji zakupów publicznych, w szczególności za pomocą mechanizmów wspólnych zamówień. Istnieją jednak różnice we wdrażaniu procedur zamówień publicznych przez poszczególne administracje, a niewystarczające mechanizmy kontroli utrudniają właściwe stosowanie przepisów dotyczących zamówień publicznych. Liczba przypuszczalnych naruszeń unijnych przepisów o zamówieniach publicznych zgłoszonych Komisji w ostatnich latach była stosunkowo wysoka. Ponadto hiszpański Trybunał Obrachunkowy wskazał pewne słabości, takie jak częste wykorzystywanie procedury negocjacyjnej bez ogłoszenia, powtarzające się zmiany kontraktów, rozbijanie kontraktów na mniejsze części oraz niewystarczająca szczegółowość i jasność niektórych dokumentów przetargowych i decyzji administracyjnych.
- (9) Hiszpania poczyniła znaczące postępy w zakresie restrukturyzacji sektora finansowego. Wprowadzono w życie prawo o bankach oszczędnościowych służące wzmocnieniu ich zarządzania i ograniczeniu udziałów kontrolnych posiadanych przez fundacje bankowe. Realizacja planów dotyczących restrukturyzacji banków, którym udzielono pomocy państwa, jest dalece zaawansowana. Bank Hiszpanii zmienił istniejące przepisy o rachunkowości obowiązujące instytucje kredytowe i przyjął nowe ramy SAREB, hiszpańskiej spółki zarządzania aktywami. Nowe ramy umożliwią SAREB odpowiednie postępowanie w przypadku utraty wartości aktywów i pomogą w dostosowaniu jej polityki zmniejszania zadłużenia do wiarygodnych założeń rynkowych.
- (10) Reformy rynku pracy podjęte w ostatnich latach sprawiły, że zatrudnienie zaczęło w większym stopniu reagować na wzrost i ponownie zaczęły powstawać miejsca pracy, czemu sprzyjała większa elastyczność i dalsze ograniczenie wzrostu płac. Tendencji tej sprzyjały układy zbiorowe, również dzięki porozumieniu międzybranżowemu podpisanemu w czerwcu 2015 r. Ostatni wzrost ogólnego zatrudnienia jest przede wszystkim zasługą umów na czas określony, chociaż liczba nowo podpisanych umów na czas nieokreślony powoli rośnie. Wykorzystanie zachęt do zatrudniania nowych pracowników na czas nieokreślony pozostaje jednak ograniczone, a odsetek pracowników tymczasowych nadal jest jednym z najwyższych w Unii, przy czym szanse pracowników tymczasowych na zmianę umowy na umowę na czas nieokreślony są w dalszym ciągu niewielkie. Krótki czas obowiązywania umów na czas określony ogranicza zachęty do inwestowania w kapitał ludzki, co z kolei wpływa negatywnie na wzrost wydajności. Mimo dużego tempa spadku, bezrobocie pozostaje na bardzo wysokim poziomie, szczególnie wśród młodych ludzi, a średni czas pozostawania bez pracy jest również bardzo długi. Utrzymujące się wysokie bezrobocie długoterwale oznacza, że utrwalają się zagrożenia związane z bezrobociem, co z kolei negatywnie wpływa na warunki pracy i warunki socjalne. Blisko 60 % długoterwale bezrobotnych to osoby o niskich kwalifikacjach, co oznacza, że niezbędne są odpowiednie aktywne i pasywne polityki rynku pracy oraz polityka szkoleń, służące walce z powszechnym niedopasowaniem umiejętności i zapobieganiu spadkowi wartości umiejętności w tej grupie. Współpraca z pracodawcami w zakresie opracowywania programów szkoleniowych jest wciąż ograniczona.
- (11) Skuteczność metod aktywizacji i aktywnych instrumentów rynku pracy zależy w głównej mierze od zdolności służb zatrudnienia do opracowania i zaoferowania beneficjentom zindywidualizowanego wsparcia. Realizacja ostatnich reform aktywnej polityki rynku pracy przebiega powoli, a zdolność publicznych służb zatrudnienia do zapewnienia efektywnego, zindywidualizowanego doradztwa i pomocy w poszukiwaniu pracy jest nadal niewystarczająca. Współpraca między regionalnymi publicznymi służbami zatrudnienia i prywatnymi agencjami pośrednictwa pracy pozostaje ograniczona. Ponadto współpraca między służbami zatrudnienia a usługami społecznymi jest różna w poszczególnych regionach, co utrudnia dostarczanie skoordynowanej pomocy osobom bardziej oddalonym od rynku pracy, w szczególności beneficjentom systemu płacy minimalnej. Istnieją znaczące różnice regionalne w odniesieniu do systemów wspierania dochodów, na przykład pod kątem sposobu wypłat, wymogów dotyczących kwalifikowania się do świadczenia, zakresu i adekwatności, przy czym trudności w przekazywaniu świadczeń społecznych utrudniają międzyregionalną mobilność zawodową. Ponadto dość ograniczone są informacje dotyczące przechodzenia do zatrudnienia z systemów płacy minimalnej. Hiszpania przygotowuje obecnie mapę krajowych i regionalnych systemów wspierania dochodów, obejmującą szczeble krajowe i regionalne. Chociaż wprowadzono pewne środki, skuteczność świadczeń rodzinnych i mieszkaniowych w zakresie zmniejszania ubóstwa jest nadal ograniczona, a brak odpowiedniej i przystępnej cenowo opieki nad dziećmi i opieki długoterminowej zniechęca w szczególności kobiety do podejmowania pracy.
- (12) Coraz szybszej zmianie struktury sektorowej zatrudnienia zachodzącej w Hiszpanii od 2008 r. towarzyszy zwiększające się niedopasowanie umiejętności. Ogólnie niski poziom umiejętności stanowi przeszkodę dla przejścia ku rodzajom działalności o wyższej wartości dodanej i hamuje wzrost wydajności. Pomimo dużej liczby osób z wyższym wykształceniem podaż umiejętności nie jest wystarczająco skorelowana z potrzebami rynku pracy; wskaźniki zdolności do zatrudnienia osób, które ostatnio ukończyły studia, należą do najniższych

w Europie, a duża część tych osób pracuje na stanowiskach, które nie wymagają wyższego wykształcenia. Ponadto, pomimo pewnej poprawy w ciągu ostatnich pięciu lat, częściowo wspieranej inicjatywami służącymi zwiększeniu reprezentacji przedsiębiorców w radach uczelni, współpraca pomiędzy szkołami wyższymi a przedsiębiorstwami wciąż nie układa się dobrze. Niska mobilność pracowników akademickich, sztywność systemu zarządzania uczelniami oraz bariery administracyjne, przed jakimi stają biura przekazywania wyników badań (*Oficinas de transferencia de resultados de investigación*), składają się na przeszkody utrudniające bliższą współpracę.

- (13) Polityka badań i innowacji w Hiszpanii napotyka na różnorakie wyzwania. Ograniczone są interakcje między publicznymi i prywatnymi instytucjami badawczymi. Intensywność badań i rozwoju w Hiszpanii (wydatki na badania i rozwój w stosunku do PKB) oraz ilość innowacji w dalszym ciągu spadają w kontekście stosunkowo małej liczby innowacyjnych firm oraz ograniczonych zachęt do współpracy między publicznymi instytucjami badawczymi a przedsiębiorstwami. Hiszpania osiąga niezadowalające wyniki w zakresie większości wskaźników dotyczących innowacji w przedsiębiorstwach. Różnica w wydatkach na intensywność badań i rozwoju w porównaniu z resztą Unii jako całością jest szczególnie znacząca w przypadku inwestycji sektora prywatnego w badania i rozwój (0,6 % w Hiszpanii w porównaniu z 1,3 % w Unii jako całości). Kapitał podwyższonego ryzyka nadal nie jest powszechnie stosowany w Hiszpanii, w szczególności w fazie załóżka. Niewystarczająca koordynacja polityk badań naukowych i innowacji w Hiszpanii oraz rozdrobnienie regionalnej struktury instytucji i programów mających na celu propagowanie działań w zakresie innowacji oraz wspieranie współpracy między sektorami nauki i biznesu stworzyło poważne problemy dla przedsiębiorstw, zwłaszcza dla mniejszych firm. Niewielkie zaangażowanie przedsiębiorstw w działania z zakresu innowacji może wynikać z braku zdolności absorpcyjnej oraz sprzyjających innowacjom warunków ramowych i zachęt. Jak podkreślono we wzajemnej ocenie ERACu (Komitetu Europejskiej Przestrzeni Badawczej i Innowacji) z 2014 r. poświęconej hiszpańskiemu systemowi badań i innowacji, większość skutecznych publicznych systemów badań napędzana jest przez wyższe stopnie oceny i odpowiedzialności, niż te, których istnienie stwierdzono w Hiszpanii. W tym kontekście przyznawanie publicznego instytucjonalnego finansowania szkołom wyższym i publicznym instytucjom badawczym zazwyczaj nie odbywa się w oparciu o wyniki w zakresie badań i inwestycji, co zmniejsza zachęty do poprawy jakości i znaczenie wyników badań.
- (14) Mała przeciętna wielkość hiszpańskich przedsiębiorstw pomaga w wyjaśnieniu utrzymującej się niskiej wydajności gospodarki. Ogólną wydajność mógłby pobudzić wzrost przedsiębiorstw, połączony z udoskonaleniami w zakresie kapitału ludzkiego, innowacji, technologii, dostępu do finansowania i skutecznego wymiaru sprawiedliwości. W 2015 r. inwestycje przedsiębiorstw zwiększyły się, m.in. dzięki dynamicznym warunkom popytu, niskim kosztom kredytu i trwającej naprawie bilansów w sektorze przedsiębiorstw i gospodarstwach domowych. Hiszpania podjęła szereg środków ułatwiających rozwój przedsiębiorstw. Przykładowo, oczekuje się, że wdrożone ostatnio prawo o finansowaniu przedsiębiorstw ułatwi małym i średnim przedsiębiorstwom (MŚP) dostęp do finansowania. Ponadto wcześniejsza ocena ewentualnego wpływu nowego prawodawstwa na MŚP stała się teraz obowiązkowa. Jednak czas oraz liczba zezwoleń wymaganych do założenia przedsiębiorstwa i rozpoczęcia niektórych rodzajów działalności gospodarczej pozostają stosunkowo duże.
- (15) Istniejące w Hiszpanii znaczące różnice pomiędzy regionami w zakresie praktyk regulacyjnych, w tym wydawania zezwoleń na prowadzenie przedsiębiorstw, mogą ograniczać możliwości wzrostu firm. Ustawa o jednoci rynku ma na celu zmniejszenie barier dla wykonywania i dostępu do działalności gospodarczej w różnych regionach Hiszpanii i poprawę praktyk w zakresie lepszego stanowienia prawa. Mogłaby ona mieć potencjalnie istotny wpływ na usuwanie barier dla inwestycji oraz ułatwić wydawanie zezwoleń na działalność gospodarczą, funkcjonowanie przedsiębiorstw i wzrost firm. Wdrożenie ustawy o jednoci rynku wymaga pełnego zaangażowania wszystkich organów administracji. Samorządy lokalne wdrażają ją bardzo powoli, mimo że upływa trzeci rok jej stosowania. Podobnie, korzyści z reformy sektora detalicznego z 2014 r. zależą od przyjęcia przez samorządy regionalne niezbędnych aktów wykonawczych. Ponadto likwidacja przeszkód w dostępie do sektora usług świadczonych w ramach wolnych zawodów prawdopodobnie poprawi wydajność w innych sektorach, które korzystają z ich usług. Oprócz transpozycji dyrektywy usługowej do prawa hiszpańskiego, nie odnotowano postępów w zakresie reformy horyzontalnej ram regulacyjnych dla zawodów regulowanych i stowarzyszeń zawodowych poza zmianami w obszarze certyfikowania projektów przez zarząd stowarzyszenia zawodowego. Reforma zaplanowana w kolejnych krajowych programach reform nie została przyjęta. Reforma ta miała na celu określenie zawodów, w przypadku których wymagana jest rejestracja w organizacji zawodowej, zwiększenie przejrzystości i zakresów odpowiedzialności organów zawodowych, otwarcie zawodów zastrzeżonych w sposób nieuzasadniony i zabezpieczenie jednoci rynku w zakresie dostępu do wolnych zawodów i ich wykonywania w Hiszpanii.
- (16) W ramach europejskiego semestru Komisja przeprowadziła analizę polityki gospodarczej Hiszpanii, którą opublikowała w sprawozdaniu krajowym na 2016 r. Komisja oceniła również program stabilności i krajowy program reform, a także działania następcze podjęte w odpowiedzi na zalecenia skierowane do Hiszpanii w poprzednich latach. Wzięła pod uwagę nie tylko ich znaczenie dla stabilnej polityki budżetowej i społeczno-gospodarczej w Hiszpanii, ale także ich zgodność z przepisami i wytycznymi UE, mając na uwadze konieczność

wzmocnienia ogólnego zarządzania gospodarczego UE poprzez wnoszenie na szczeblu UE wkładu w przyszłe decyzje krajowe. Zalecenia w ramach europejskiego semestru znajdują odzwierciedlenie w zaleceniach 1–4 poniżej.

- (17) W świetle powyższej oceny Rada przeanalizowała program stabilności, a jej opinia ⁽¹⁾ znajduje odzwierciedlenie w szczególności w zaleceniu 1 poniżej.
- (18) W świetle dokonanej przez Komisję szczegółowej oceny sytuacji i powyższej oceny Rada przeanalizowała krajowy program reform i program stabilności. Zalecenia Rady na mocy art. 6 rozporządzenia (UE) nr 1176/2011 znajdują odzwierciedlenie w zaleceniach 1–4 poniżej,

NINIEJSZYM ZALECA Hiszpanii podjęcie w latach 2016 i 2017 działań mających na celu:

1. Zapewnienie trwałej korekty nadmiernego deficytu, zgodnie z odnośnymi decyzjami lub zaleceniami w ramach procedury nadmiernego deficytu, przez przyjęcie niezbędnych środków strukturalnych i przez wykorzystanie wszystkich nieoczekiwanych zysków do zmniejszania deficytu i zadłużenia. Wdrożenie na wszystkich szczeblach administracji państwowej narzędzi przewidzianych w prawie wprowadzającym ramy budżetowe. Wzmocnienie mechanizmów kontroli zamówień publicznych i koordynacji polityki zamówień publicznych na wszystkich szczeblach administracji rządowej.
2. Podjęcie dalszych działań w celu pogłębienia integracji rynku pracy przez skoncentrowanie się na zindywidualizowanym wsparciu i wzmocnieniu skuteczności działań szkoleniowych. Zwiększenie zdolności regionalnych służb zatrudnienia oraz wzmocnienie ich koordynacji z usługami społecznymi. Ograniczenie luk i nierówności w systemach płacy minimalnej oraz poprawę programów wspierania rodziny, w tym dostępu do wysokiej jakości opieki nad dziećmi i opieki długoterminowej.
3. Podjęcie dalszych działań w celu lepszego dopasowania szkolnictwa wyższego do potrzeb rynku pracy, w tym przez zachęcanie do współpracy między uniwersytetami, przedsiębiorstwami i instytucjami badawczymi. Zwiększenie uzależnionego od wyników finansowania publicznych instytucji badawczych i wyższych uczelni oraz wsparcie inwestycji w badania i innowacje realizowanych przez sektor prywatny.
4. Przyspieszenie wdrażania ustawy w sprawie jedności rynku na szczeblu regionalnym. Zapewnienie realizacji przez regiony autonomiczne reform przyjętych w odniesieniu do sektora detalicznego. Przyjęcie planowanych reform w dziedzinie usług świadczonych w ramach wolnych zawodów i stowarzyszeń.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 lipca 2016 r.

W imieniu Rady

P. KAŽIMÍR

Przewodniczący

⁽¹⁾ Na mocy art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1466/97.